

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 27. Regis epistola a Lansaco Patribus tradita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

§. XXVII.

Regis epistola a Lansaco Patribus tradita.

In hisce literis Galliarum Rex hæc exposuit: *Etsi ea fuerit Dei Optimi Maximi voluntas, ut jam inde ab inveterate nos ad tanti hujus Regni imperium vocarit, ejusque altæ & infinitæ judiciorum providentiæ placuerit, nobis committere hujus principatus initia, adeo tumultuum, & civilium bellorum plena, ut nulla illius vel minima provincia inveniri possit, quæ hisce calamitatibus carat; oculos tamen pueritiæ nostræ hæc ipsa divina bonitas ita aperuit, ut tantorum malorum causam facile judicaverimus, non aliunde, quam ex varia & multiplici de Religione opinione, qua populus noster imbutus est, processisse: cognovimus etiam hujus gravissimi morbi remedium, non ab hominum prudentia esse petendum, sed a Deo vivo, & inexhausto misericordiarum fonte, qui requirentibus eum ex animo, sui que nominis tantam gloriam & honorem spectantibus, nunquam defatigatur, beneficia & gratias conferre. Itaque eodem Spiritu ducti, cum primum Regia coronatum sumus insigniti, nihil nobis magis fuit in votis, quam cum Majorum nostrorum exemplo, ad Sacros Conventus, velut ad ejus ægritudinis unicum, & præsens medicamentum*

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

dicamen confugere, tum in bonæ memoriæ
Francisci II. Regis Domini, & Fratris
nostri amantissimi vestigiis permanere, &
quanto potuimus studio, & diligentia hanc
ipsam, in quam nunc ex variis orbis ter-
rarum partibus convenistis, celeberrimam
Synodum expetere. Ac illud quidem gra-
vissime tulimus, nos, qui hujus instituti
adeo pii & optati auctores fuimus, non
tamen efficere potuisse, ut Prælati nostri
in hoc Generale Concilium primi conve-
nirent, sed hujusmodi dilationis causam,
& alii omnes, & vos ipsi necessariam
judicastis: cumque amantissimum, & di-
lectissimum consobrinum nostrum Cardina-
lem Lotharingium, Archiepiscopum, Du-
cem Remensem, primum Franciæ Parem,
inque illius comitatu aliquot Regni nostri
Episcopos, & Abbates adventare videa-
tis, nihil quidem a nobis cum simulatio-
ne, aut exquisitis diffugiis, sed omnia se-
rio, pieque, & ex sancta voluntate gesta
esse facile existimabitis. Causa autem, San-
ctissimi Patres, propter quam Consobri-
num nostrum ad vos misimus, duplex est,
altera quod ille muneris sui non oblitus,
quique optime novit, quid Ecclesiastica
professio, horumque temporum calamitas
ab eo, sui que Ordinis hominibus requirat,
sæpius & vehementer istuc eundi faculta-
tem a nobis petierit, & optaverit: altera,
quod ille a teneris annis ad secretiora no-
stra

Sæcul. XVI
A.C. 1562

stra Consilia evocatus, & in Regni nostri
gravissimorum negotiorum administratione
educatus, optime novit fontes, & origi-
nes tumultuum nostrorum, & quibus re-
bus egeamus, ut sedari possint, etiam in
mandatis dedimus ea apud vos exponere,
& quæ a prudentia vestra & amore pa-
terno remedia jure expectari possunt, non
solum propter Regni nostri tranquillita-
tem, sed etiam totius Reipublicæ Chris-
tiane Salutem a vobis impetrare: cum
enim præ oculis, quod est veri & puri
Dei cultus semel habuerimus, poterimus
tandem ad laudatam illam, & adeo ex-
petitam rerum emendationem, quæ tempo-
rum injuria & hominum malitia funditus
perierat, pervenire, ac in honorem &
exaltationem Divini nominis, unitatem
Ecclesiæ, antiqua illa Catholice Ecclesiæ
Majestas, & integritas splendebit, quam
rem velut munere vestro dignam universi
orbis jure suo a vobis expetit, & expe-
rit, eamque si feceritis, accedet vobis
credibilis remuneratio a manu illius
regali, qui se harum rerum liberalissimum
remuneratorem profitetur. Reges item &
Respublicæ, Principesque omnes vobis
merito devinctos existimabunt, vestramque
pietatem magna cum vestra laude postu-
tati commendabunt. Et quoniam eo
ingenio Consobrinus noster, ut ea plane
noverit, quæ nos speciatim scire cupimus,

obsecramus vos, Patres Sanctissimi, illum ut equo & lubenti animo audiatis, eamque illi fidem, quam nobis, si istic essemus, adhibeatis. Petentes interea a Deo Optimo Maximo, ut vos suo praesidio, nobis, totique orbi Christiano, diutius conservare dignetur. Datum Rouvillæ die septima Octobris anno millesimo quingentesimo sexagesimo secundo.

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

§. XXVIII.

Lotharingii Cardinalis oratio in pleno Patrum confesso habita.

Perlectis hisce Regis literis Lotharingius Cardinalis non sine ingenti eloquentia, ac verborum lepore orationem omnibus Auditoribus pergratam habebat, cujus tenor erat sequens: Illustriissimi Domini Domini, Reverendissimi Episcopi. Christianissimus Rex Carolus, Reginae Matris Christianissimæ auctoritate, ac præcipue Regis Navarræ assensu, procerumque omnium conscriptorum consilio, has literas, quæ modo perlectæ sunt, detrevit, mihiq; ad vos perferendas dedit, quarum præcipua ea capita, quæ majorem ex me explicationem desiderant, pro ea, quæ mihi credita est, fide, explicabo, quam brevissime potero. Hæc ut meministis, statim in initio Regni illius nobilissimi, amplissimi, ac florentissimi quondam, summæque erga Regem fidei, & observantia,

Pallav. c. 3.
num. 3.
Mem. p. 328.
Raynald.
hoc ann.
num. 10.
Psal. p. 333.